Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
Ἀμέσου δράσεως 35—59

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Δευτέρα 1η Μαρτίου 1965

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52
Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ποὺ ὅλες, σχεδόν, οἱ λέξεις ἔχουν χάσει τὴ σημασία τους, συνηθίσαμε νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ ὀνόματα τὰ οὐσιαστικὰ ὅπως καὶ τὰ ἐπίθετα. Νὰ δημιουργοῦμε δηλαδὴ καὶ γι' αὐτὰ βαθμοὺς συγκρίσεως. Ἀλλὰ θὰ ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα γιὰ νὰ γίνω περισσότερο σαφής:

Σπιτάρα λέμε τὸ σπίτι τὸ μ γάλο σὲ ἔκταση καὶ ὕψος.

Ὁμαδάρα τὴν ὁμάδα ποὺ συμπαθοῦμε ἰδιαιτέρως.

Γυναικάρα, λέμε, τὴ γυναῖκα στὴν ὁποίαν ἀποδίδουμε ὄχι συνηθισμένες ἱκανότητες.

Κομματάρα, μαγαζάρα κλπ. Μὲ τὸ τρόπο αὐτὸ δημιουργοῦμε ἕνα ἀκόμη βαθμό, συγκριτικὸ θὰ λέγαμε ἴσως ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἐπιθέτων, ποὺ ἀποκαλύπτει ὅμως τὴ διάθεσή μας γιὰ ὑπερβολή, ἀνεξαρτήτως ἂν ἀνταποκρίνεται ἢ ὄχι στὴ πραγματικότητα.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὴ λογικὴ αὐτὴ καὶ ὡρισμένες μεσημεριάτικες ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς πρέπει νὰ τὶς ἀποκαλέσουμε, ἐπιεικῶς, καὶ ἐλλείψει ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ «ἐκπομπάρες».

Δὲν ξαίρω ἂν, ἀγαπητέ ἀναγνώστη, ἔχης τὴν εὐχαρίστηση νὰ τὶς παρακολουθεῖς. Ἂν ὄχι. Ἔχεις χάσει ἀσφαλῶς. Διότι τὰ ἐνδιαφέροντά τους εἶναι καὶ μουσικὰ καί, κυρίως, ...ἐγκυκλοπαιδικά. Μορφωτικά.

Ἐγὼ τί νὰ σοῦ πῶ τὶς ἀπολαμβάνω!

Ἐπειδὴ λοιπὸν σκέφθηκα ὅτι ἐνδεχομένως νὰ ἔχης τήν.... ἀτυχία νὰ μὴ μπορῆς, γιὰ διαφόρους λόγους, νὰ παρακολουθῆς, θὰ μεταφέρω ἐδῶ ὡρισμένες «κουβέντες». Λόγια συγχρόνων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ μὲ τὴ μοντέρνα μουσικὴ ἐπένδυση, ποὺ δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ ἀποδώσω, δημιουργοῦν ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ πνευματικὴ καὶ μουσική.... ἀπόλαυση.

Ἄ... ξέχασα νὰ πῶ ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων, οἱ ἀκροαταὶ τῶν ζωντανῶν αὐτῶν ἐκπομπῶν ποὺ παίρνουν μέρος καὶ ἀπαντοῦν σωστά, ἢ σχεδὸν σωστὰ ἢ καὶ λανθασμένα καμμιὰ φορὰ στὶς ὑποβαλλόμενες ἐρωτήσεις ποὺ τέπουν καὶ μορφώνουν, κερδίζουν ἀμέσως μιά... δισκάρα.

Βαρειὰ κ' ἀσήκωτη ὅπως καὶ τὸ τραγοῦδι, ἀφοῦ ὁ συνθέτης ποὺ εἶναι μαζὶ καὶ ἐκτελεστής... ἐκτελεῖ μὲ τόση ἔκφραση τὴ σύνθεση ὥστε σὲ κάνει νά... ἀνατριχιάζης καὶ φυσικὰ νὰ συμφωνῆς μὲ τὸ τίτλο του:

Ἀβάσταχτος εἶναι ὁ καϋμός!

Ὕστερα ἀκολουθεῖ μιὰ ἔξυπνη καὶ δύσκολη ἐρώτηση ποὺ γιὰ τὴν ἀπάντηση ἀπαιτοῦνται γνώσεις... καρδιολέγου: Νὰ γιὰ παράδεγμα μιά:

Μιὰ καρδιὰ ποὺ ματώνει, ἀγαπητὲ ἀκροατή, τί σημαίνει;

Ἄντε νὰ μτῆς στὸ νόημα!

Μήπως ...αἱμορραγεῖ;

Ὄχι.

Ἀλλὰ πρὶν νὰ τὸ καλοσκεφτῆς ἔρχεται ἡ ἀπάντηση τοῦ «τσίφτη» ἀκροατὴ μονόλογη καὶ κοφτή:

Πονάει....

Ἀκόμη καὶ ὁ ἐρωτῶν ἐκφράζει ἔκπληξη.

Ἐσύ δὲν εἶσαι γιὰ δῶ.

Ποῦ τὸ κατάλαβες;

Καὶ ἐπειδὴ καταλαβαίνει ὅτι ἔχη νὰ κάνη μὲ ἄντρα «ξύπνιο» ἀντιστρέφει τὴν ἐρώτηση:

Κι' ὅταν δὲν ματώνει, τὶ σημαίνει;

Τί θὰ πῆ;

Κοντοστέκεται ὁ ἐρωτώμενος. Ὄχι γιατὶ δὲν ξαίρει νὰ ἀπαντήση σωστά, ἀλλὰ γιατὶ θέλει νὰ κάνη ἔτσι χάζι. Γιὰ νά... παιδέψη. Νὰ ἐπιδειχθῆ.

Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ νομίζης ὅτι τὸ βούλωσε γιὰ τὰ καλά, δίνει τὴν ἀπάντηση. Πληρωμένη κι' αὐτὴ ὅπως τὴ πρώτη.

Ἁπλούστατα. Δὲν ἀγαπάει!!

Ἐπακολουθοῦν χειροκροτήματα καὶ σφυριξές. Λίγο ἀκόμη καὶ θὰ τὸν σηκώσουν στὰ χέρια. Τόσο χαίρεται ὁ ἐρωτῶν ποὺ λυπᾶται, καθὼς λέει, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ δώση στὸν ἀκροατὴ ὄχι ἕνα δίσκο ἀλλά, ὅπως τοῦ ἀξίζει, μιὰ δισκοθήκη ὁλόκληρη. Καὶ δὲν μπορεῖ ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο. Εἶναι στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκπομπῆς. Ἂν τὶς δώση ὅλες σ' αὐτὸν οἱ ἄλλοι θὰ μείνουν.... μπουκάλα.

Ἀκολουθοῦν, στὴ συνέχεια, ἐρωτήσεις πατριδογνωσίας κοινές.

Τὸ συνεργεῖον εὑρίσκεται στὴν ὁδὸν Πινδάρου. Ἀλήθεια ποιὸς μπορεῖ νὰ ἦταν αὐτὸς ὁ Πίνδαρος;

Ἀπὸ τὸ βάθος πετάγεται ὁ γνώστης καὶ μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούγεται δίνει, μὲ εὐκολία ἐκπληκτική, τὴν ἀκέλουθη ἀπάντηση:

Κουρέας, κύριε!

Καὶ εἶχε τὸ κουρεῖο του ἐδῶ πιὸ κάτω!

Πράγματι ὅπως ἀποκαλύφθηκε ἦταν κάποτε ἐκεῖ ἕνας κουρέας ποὺ ἄκουγε στὸ ὄνομα... Πίνδαρος.

Γιὰ χάρη του ὠνομάστηκε ὁ δρόμος!

Ποικιλία ἐρωτήσεων γεμίζει τὴν ἐκπομπὴ ποὺ διανθίζεται ἀπὸ μουσικὴ δίσκων ποὺ παίζονται τὴν ἴδια στιγμή. Ἀναφέρονται δὲ κυρίως στὸ συνθέτη, τὸν ἐκτελεστὴ ἢ τὸ περιεχόμενο τοῦ δίσκου.

Παίζεται, ἂς ποῦμε, ἡ μεγάλη δημιουργία τὸ «μπερμπαντόπαιδο» καὶ εὔκολα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα:

Ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ τὸν ὁρισμό του;

Τί θὰ πῆ μπερμπατόπαιδο;

Ὁ μπερμπάντης!

Ὄχι, λάθος.

Ἀλλά.... τὸ καλὸ παιδὶ ποὺ τίμια κι' ὡραῖα περπατάει στὴ ζωή!

Μιὰ ἄλλη.

Τί ἦταν ἡ Μπουμπουλίνα;

Καὶ ἡ ἀπάντηση:

Νησί!!!

Ἢ ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς πῆ τὶ ξαίρει γιὰ τὸν Κουμουνδοῦρο; Τί ἦταν;

Ναύαρχος!

Ἀλλὰ τί νὰ πρωτοθυμηθῆς καὶ τὶ νὰ πρωτογράψης γιὰ τὰ δημιουργήματα ποὺ προσφέρονται ὅμως δωρεάν, γιὰ νὰ γίνουν κτῆμα τοῦ λαοῦ. Ἀνεξαρτήτως ἂν προέρχωνται ἀπὸ τοὺς μεγιστάνες τοῦ πλούτου. Πάμπλουτοι δὲ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τά... ἐμπνέονται, τὰ ἐκτελοῦν καὶ τὰ λανσάρουν. Ἂς μιλᾶνε γιὰ φουκαράδες καὶ φτωχόπαιδα.

Ἐμεῖς δὲ εἴτε μὲ τὴ θέλησή μας εἴτε ὄχι: Ἀπὸ διάθεση ἐπιδείξεως γιὰ νὰ μὴ πᾶμε πίσω μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἀκόμη καὶ γιὰ συνομπισμὸ τείνουμε νὰ... μπουζουκοποιηθοῦμε.

Εἶναι κι' αὐτὸ σημεῖον τῶν καιρῶν.

Μὴ χειρότερα.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ
ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΟΙ
ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΟΙ
ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ
ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΙ
ΑΓΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγίου Ἀνδρέου—Γούναρη
Τηλ. 35—93 καὶ 71—335

SATOH
ΔΙΤΡΟΧΟΙ ΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ
Τὰ τελευταῖα Μοντέλλα 1965
Εὔχρηστοι καὶ μὲ ἄπειρα πλεονεκτήματα
ΜΗΧΑΝΗ 220 CC
6 ταχύτητες ἐμπρὸς καὶ δύο ὀπισθεν
Μόνον μία δοκιμὴ θὰ σᾶς πείση περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ σκαπτικοῦ μηχανήματος
SATOH
Ζητήσατε νὰ σᾶς τὸ ἐπιδείξωμεν
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΑΧΙΛ. Β. ΘΑΝΟΥ
ΠΑΤΡΕΩΣ 11 · ΤΗΛ. 44-60 · ΠΑΤΡΑΙ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Τοῦ κ. Τ. ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΜΙΑΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ὡς σημαντικὸς σταθμὸς εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν πορείαν τῶν ἀγροτῶν, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ τελευταία ἀγροτικὴ διαμαρτυρία διὰ τὸ πρόδειον γάλα. Κατεδείχθη, ὅτι οἱ ἀγρόται ἐνεδάθυναν εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἀγωνιστικῆς τακτικῆς διὰ τὴν ζωήν, ὡς ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας τάξεις. Πανηγυρικῶς παραδέχονται πλέον οἱ ἄνθρωποι τῶν χωρων, ὅτι ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη παθητικότης των, εἶναι ἡ μοναδικὴ αἰτία τῆς πολυπλεύρου καθυστερήσεώς των. Δεύτερον συμπέρασμα, εἶναι ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγώνων των ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου πολιτισμένη. Ἐν κατακλείδι, τὸ νόημα αὐτῆς τῆς διαμαρτυρίας εἶναι σημαντικώτατο.

ΕΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗΝ

Ὑπῆρξεν ἀνεπιφύλακτος ἡ συμφωνία τῶν διαμαρτυρηθέντων γαλακτοπαραγωγῶν, νὰ συνεχίσουν τὰς ὀργανωτικάς των προετοιμασίας δι' ἕνα συλλαλητήριον, ἐὰν τοῦτο ὑπαγορευθῇ ἐν τέλει ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Δὲν ἐχρειάσθησαν συζητήσεις διὰ νὰ γίνῃ ὑφ' ὅλων ἀποδεκτὴ ἡ ἰδέα, τῆς χρησιμοποιήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ μέσου διαμαρτυρίας, ἐφ' ὅσον ἡ... «ἀγροτοκυβέρνησις», παραμείνει τὸ ἴδιον ψυχρὸ ἐνώπιον τῆς ἀποστραγγίσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ἰδρῶτος. Η κτηνοτροφικὴ τάξις, τεθεῖσα εἰς κατάστασιν ἐπιφυλακῆς, ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις εἰς τοὺς κυβερνῶντας, τοὺς ὁποίους χωρίζει ἄβυσσος ἐκ τῶν προεκλογικῶν των λόγων.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ

Οἱ δυστυχεῖς ἀγρόται παραγωγοὶ γάλακτος, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἐνεθυμήθησαν καὶ τοὺς βουλευτάς μας. Καὶ εἰς τὸν κύκλον τῆς διατυπώσεως τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεώς των, ἐνέταξαν καὶ αὐτούς. Εἰς ὅλους ἀπαίτησαν μίαν θετικὴν συμπαράστασιν, ἐπιβεβλημένην ἄλλωστε καὶ ἐκ τῆς βασικῆς ἀποστολῆς των, ἤτις τοποθετεῖ αὐτοὺς πολὺ πλησιέστερον καὶ εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Οἱ ἀγρόται, ἀγωνιωδῶς θὰ ἀναγιγνώσκουν τὸν καθημερινὸν τύπον, διὰ νὰ ἴδουν κατὰ πόσον οἱ βουλευταί μας σκέπτονται καὶ συναισθάνονται τὸν ἀγροτικὸν πόνον. Καὶ πόσον δύνανται νὰ τιμοῦν τοὺς λόγους των.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΗ

Θέτομεν διὰ πολλοστὴν φορὰν ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων τῆς ΔΕΗ, ὅτι ὁ συνοικισμὸς «Κυδωνιὲς» Χαλανδρίτσης ἐπιμόνως ζητεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ἠλεκτροδότησίν του, περισσότερον διὰ τὴν ἄντλησιν ὕδατος ἐκ τῶν τεσσαράκοντα περίπου ἀρτεσιανῶν ἄτινα ὑπάρχουν εἰς τὴν περιοχήν. Ὡς δὲ μᾶς ἐξήγησεν ὁ ἀγρότης κ. Ν. Ζαχαράκης, ἡ ἐνδεχομένη ἱκανοποίησις αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, θὰ ἐπιδράσῃ λίαν αὐξητικῶς ἐπὶ τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος τοῦ συνοικισμοῦ των.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΑΡΟΠΟ

Ἕνας βοριᾶς σήμερα φυσᾶ δυνατός καί τσουχτερός σφυρί (ζει
κάποιον ποῦναι στόν νότον χαι (ρετᾶ
μὲ χαιρέτισμα π' ἀγάπη μυ- (ρίζει

Φύσα βοριαδάκι μου δυνατὰ καί φέρε μου μήνυμα χαρωπὸ
μ' ἕνα φιλὶ στὰ πεταχτὰ
ἀπ' τὴν κοπέλλα πού τόσο ἀ- (γαπῶ

Γιὰ πρόσεξε κάτι σοῦ λέει δέν ἀκοῦς; τὸ ἀγόρι μου φίλη- (σε
κάπου ἐκεῖ στόν Νότο πλέει πήγαινε γρήγορα καί πάλι γύ- (ρισε

Νὰ μοῦ φέρης κι' ἐμένα τὸ (φίλημα
ζεστὸ ἀπαλό καί δροσᾶτο
θέλω κι' ἐγὼ ἕνα του μήνυμα
ἀπ' τὸ στόμα του τὸ ἀπαλᾶ- (το

Καί φεύγει τὸ βοριαδάκι (γοργό
βρίσκει στὸν Νότο μακρυὰ
τόν καλόν της νὰ στέκη μονα- (χὸ
καί γρήγορα δίνει τᾶ φιλιᾶ

Ἀκούγεται ὁ ἦχος κι' ἀπ' (τὰ δικά του φιλιᾶ
στάσου ἀεράκι μὴ φεύγεις στὸ (λεπτὸ
γύρισε τοῦ ψιθυρίζει μέ παρα- (καλιᾶ
καί φίλησε τὸ κορίτσι μου πο- (λύ στὸ λαιμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ

—Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ἀποστολὴ εἰς τὸ Ἰνδοκοὺς ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Ζὲπ Ρούφ, ἐπέστρεψε εἰς τὴν Γερμανίαν ἀφοῦ κατέκτησε 16 κορυφάς ὕψους ἄνω τῶν 6.000 μ.

Μία ἐπίκαιρος καὶ ἐμπεριστατωμένη μελέτη

ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ — Οἱ Ἀποκρηὲς καὶ οἱ «μασκαράδες» — Τὸ Πάσχα καὶ ἡ πρὸ αὐτοῦ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ Νηστεία.

Τοῦ ἐν Ἀθήναις συνεργάτου μας κ. ΧΡ. Μ. ΕΝΙΣΛΕΙΔΟΥ

4ον (Τελευταῖον)

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τὰ διονυσιακὰ ὄργια δὲν ἄργησαν νὰ εἰσέλθουν καὶ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Τόσον ἰσχυρὸν εἶχε καταστῆ τὸ ἔθιμον τῶν Ἀπόκρεω εἰς τὰς τάξεις τῶν Χριστιανῶν, ὥστε αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἠναγκάσθη νὰ μεταθέσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς Νηστείας τὴν Καθαρὰ Τετάρτην, ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι τῆς καθαρᾶς Δευτέρας καὶ Τρίτης ἐθεωρήθησαν συνέχεια τῆς Τυρινῆς Κυριακῆς καὶ ὅλων τῶν Ἀπόκρεω. Ἀντὶ δὲ τῆς νηστείας εἰσήγαγε συνεχῆ προσευχὴν 40 ὡρῶν. Ὁμοίως ἡ Ἱστορία μαρτυρεῖ, ὅτι αὐτὸς ὁ Πάπας Ἰούλιος Γ' κατὰ τὸν 6ον αἰώνα διωργάνωνε κατὰ τὰς Ἀπόκρεω μεγάλας ἱπποδρομίας καὶ θορυβώδεις κωμωδίας, ἔδιδε πολυτελῆ γεύματα κ.τ.τ. Οἱ δὲ κληρικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Βυζάντιον τινές βέβαια καὶ ὄχι ὅλοι — κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω ἐνεδύνοντο φορέματα στρατιωτικά, καλογηρικὰ κλπ, ἢ ἐφοροῦσαν δέρματα ζώων καὶ φορέματα γυναικῶν καὶ μὲ αὐτὰ εἰσήρχοντο εἰς τοὺς ἱεροὺς ναούς, ἕως τὸν 12ον αἰῶνα (Φ. Κουκουλέ, Βυζαντινῶν βίος κλπ., τόμ. Γ', σελ. 263).

Ἕνεκα λοιπὸν τούτου ἠναγκάσθη ἡ ἐν ἔτει 691 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθοῦσα ΣΤ', Οἰκουμενικὴ Σύνοδος νὰ ἀπαγορεύσῃ, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως μὲν διὰ τοὺς κληρικούς, ἀφορισμοῦ δὲ διὰ τοὺς λαϊκούς, νὰ ἑορτάζουν οἱ χριστιανοὶ «τὰ λεγόμενα Βοτὰ καὶ τὰ καλούμενα Βρουμάλια». Ὁμοίως ἀπηγόρευσε τοὺς δημοσίους χορούς, τὰς ὀρχήσεις τῶν γυναίων καὶ τὰς μεταμφιέσεις τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. «Μήτε προσωπεῖα, εἶπεν, κωμικὰ ἢ σατυρικὰ ἢ τραγικὰ ὑποδύεσθαι, μήτε τὸ τοῦ ὀδελυκτοῦ Διονύσου ὄνομα ἐπιβοᾶν». Κανὼν 62ος. Ἔγραψαν δὲ ἐναντίον τῶν τοιούτων μεταμφιέσεων Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Ἀμασείας Ἀστέριος, ὁ Ταφάρων Γρηγέντιος καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Συνέταξαν δὲ οἱ κατόπιν καὶ τὸ «Κατανυκτικὸν Τριῴδιον». Ὁ μέγας Μωϋσῆς λέγει εἰς τὸ Δευτερον. 22,5. «Οὐκ ἔσται σκεῦη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν. «Ὅτι ὀδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα».

Λεπτομέρειες τῶν τοιούτων ἐθίμων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Βυζαντίου ἔχομεν ἀπὸ δύο ἑρμηνευτὰς τῶν ἱερῶν Κανόνων, ποὺ ἔζησαν τότε, τὸν Ζωναρᾶν καὶ τὸν Βαλσαμῶνα, ποὺ ἤκμασαν καὶ οἱ δύο τὸν 12ον αἰῶνα. Ὁ Ζωναρᾶς ἑρμηνεύων τὸν ὡς ἄνω 62ον κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς λέγει. «Τὰ Βοτὰ καὶ τὰ Βρουμάλια ἑλληνικαὶ ἑορταὶ ἦσαν. Βροῦμος γὰρ ἐπίθετον ἦν τῷ Διονύσῳ. Καὶ οἱ Σάτυροι ὡς καὶ Διόνυσον ἐμπλήκτου χορείας ἐλέγοντο εἶναι. Ὁ δὲ Διόνυσος θεὸς ἐνομίζετο τοῖς Ἕλλησι, ἔφορος τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου δοτήρ». Ὁ δὲ Βαλσαμὼν ὁμοίως λέγει. «Ἀλλὰ καί τινες κληρικοὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς προς διάφορα μετασχηματίζονται προσωπεῖα. Καὶ ποτὲ μὲν ξιφήρεις ἐν τῷ μεσονάῳ τῆς ἐκκλησίας μετὰ στρατιωτικῶν ἀμφίων εἰσέρχονται, ποτὲ δὲ καὶ ὡς μοναχοὶ προοδεύουσιν ἢ καὶ ὡς ζῶα τετράποδα. Ἐρωτήσας οὖν ὅπως ταῦτα παρεχωρήθησαν γίγνεσθαι, οὐδὲν τι ἕτερον ἤκουσα, ἀλλ' ἢ ἐκ μακρᾶς συνηθείας ταῦτα τελεῖσθαι». (Ράλλη-Ποτλῆ, Σύνταγμα Κανόνων, τόμ. Β', κανὼν 62ος ΣΤ' Οἰκ. Συνόδου).

Ὅθεν πολλὰ χρόνια πρὸ τοῦ 12ου αἰῶνος, ποὺ ἤκμασεν ὁ Βαλσαμῶν, πατριάρχης τῆς μεγάλης θεουπόλεως Ἀντιοχείας, συνηθίζοντο αἱ μεταμφιέσεις τῶν κληρικῶν ἀκόμη καὶ μὲ δέρματα τετραπόδων ζώων. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὥρισεν «εἰ μὲν κληρικοί εἶεν, καθαιρεῖσθαι, εἰ δὲ λαϊκοί, ἀφορίζεσθαι,» τοὺς ἀπὸ τώρα —τότε— καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιχειροῦντας, «ἐπιτελεῖν». Καὶ δὲν ὁμιλεῖ ρητῶς ἡ Σύνοδος αὕτη περὶ μεταμφιέσεων κληρικῶν, ἀλλ' ἡ φράσις «εἰ μὲν κληρικοὶ εἶεν, καθαιρεῖσθαι προστάσσομεν, εἰ δὲ λαϊκοί, ἀφορίζεσθαι», σημαίνει, ὅτι καὶ κληρικοὶ ἀκόμη εἶχον τότε περιπέσει εἰς τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα τῆς μεταμφιέσεως, ποὺ ἀπαγορεύει ὁ Θεὸς εἰς τὸ Δευτερονόμιον διὰ τοῦ Μωυσέως. Περισσότερα ἴδε Χρ. Μ. Ἐνισλείδου. Ὁ θεσμὸς τῆς νηστείας. Ἀθῆναι, 1959).

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Εἶναι ἰσχυρὸν τὸ ἔθιμον καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ νικᾶ αὐτὸν τὸν νόμον. Τὸν νόμον τὸν ἀνθρώπινον βέβαια. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ νικᾶ καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Καὶ μάλιστα ὅταν τὸ ἔθιμον ἔχει τὴν προέλευσίν του ἀπὸ ἐξωχριστιανικὰς καὶ ἐκτὸς τῆς θρησκείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ πηγάς, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὰ ἔθιμα τῶν Ἀπόκρεω, ποὺ εἴδαμεν. Εἶναι αὐτὰ κατάλοιπα εἰδωλολατρικῶν τελετῶν, τὰ ὁποῖα ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ ἡ νέα του θρησκεία. Διότι μὲ τὸν καιρὸν ἐνόμισεν ὁ λαός, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἀπὸ αὐτὸν τὸν Χριστιανισμόν. Καὶ τὰ διετήρησεν ὡς χριστιανικὰ ἔθιμα, ἀφ' οὗ τοὺς ἔδωσε μόνος του χριστιανικὴν χροιάν, φενάκην βέβαια, μηδὲ τῶν κληρικῶν ἐξαιρουμένων.

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως τὰ καταπολεμεῖ εἰσέτι, ἐφ' ὅσον τὰ ἔθιμα ταῦτα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἀσωτείαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ τὰ συγχωσεῖ προφανῶς, ὅταν γίνωνται μεμονωμένως παρὰ τῶν πιστῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως οὔτε λογικὸν καὶ φρόνιμον νὰ τὰ ἀνέχεται, ἐφ' ὅσον προγραμματίζονται ὡς τελεταὶ καρναβαλικαὶ καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ὀργάνων τῆς Πολιτείας καί τῶν Δήμων. Διότι τότε ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ ἀγνοῦ οἰκογενειακοῦ ἐθίμου καὶ γίνονται ὠργανωμένα ὄργια εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου καὶ μάλιστα τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀγνοιαν βέβαια ἐκλαμβάνει ταῦτα ὡς ἔθιμα χριστιανικά, ἐν ᾧ ταῦτα εἶναι ἀναβίωσις ἐθίμων εἰδωλολατρικῶν, τῶν Διονυσίων τῆς Εἰδωλολατρικῆς Ἑλλάδος, Ρώμης κλπ. Αὐτὰ τὰ ὄργια ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἐπομένως ἡ τιμηθεῖσα καὶ καθαγιασθεῖσα μὲ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου καὶ μὲ αὐτὸ ἀπαλλαγεῖσα ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἀντιδρᾷ σήμερον εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὸ ἔθιμον τοῦ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς, χάριν μάλιστα τοῦ Μαμωνᾶ. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι θρησκεία τῆς χαρᾶς βεβαίως, ὄχι ὅμως καὶ τῆς χαρᾶς ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν θεραπείαν τῶν κατωτέρων ὁρμῶν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ εἶναι ἐφήμερος, πολλάκις δὲ καὶ ἐπιζήμιος καὶ ἀνθυγιεινὴ καὶ καταστρεπτική. Ἀλλὰ τῆς χαρᾶς, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀθῶαν διασκέδασιν καὶ ἀπὸ τὸ γλέντι τὸ φιλικὸ καὶ τὸ οἰκογενειακό. Καὶ αὐτὴν συνιστᾶ ἡ Ἐκκλησία. Πᾶσα δὲ παράβασις καὶ παρακοὴ εἶναι ἀπείθεια πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνεβλάβεια πρὸς τὰς ἀρχάς της καὶ τὸν δι' αὐτῶν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Τὴν ἁγιότητα τοῦ βίου τῶν ὁπαδῶν της καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν ἠθῶν.

ΧΡ. Μ. ΕΝΙΣΛΕΙΔΗΣ π. Θ.

ΠΛΑΚΕΣ ΕΚ ΜΑΡΕΤΟΝ
ΔΙΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑΣ. ΛΕΥΚΕΣ ΚΑΙ ΕΓΧΡΩΜΕΣ
ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ 50X50X5 ΕΙΔΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ
ΜΑΛΤΕΖΟΠΛΑΚΕΣ
Δι' ἐπικαλύψεις Ταρατσῶν καὶ Στηθαίων
ΣΙΜΕΝΤΟΛΙΘΟΙ
ΔΙΑΤΡΗΤΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ
ΚΤΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΓΡΗΓΟΡΑ — ΣΙΓΟΥΡΑ
Ἀποταθεῖτε
"ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΙΑ,,
ΑΦΟΙ ΠΑΝΤΕΛΗ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 22-ΤΗΛ. 25-41

Ἡ χώρα μας καὶ πάλιν στόχος τῶν «Μεγάλων».

ΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ;

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἐκδηλωθοῦν πολὺ ἀργότερα

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑστία» τῶν